

Постанова Верховного Суду від 16.04.2019 у справі № 804/6909/17

ПОСТАНОВА

Іменем України

16 квітня 2019 року Київ справа №804/6909/17

адміністративне провадження №К/9901/54447/18; К/9901/57156/18

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду:

судді-доповідача - Олендера І.Я.,

суддів: Гончарової І.А., Ханової Р.Ф.,

за участю секретаря судового засідання - Загороднього А.А.,

учасники справи:

представник позивача - Павленко В.В.,

представники відповідачів - Птахіна А.О., Голіней І.І.,

розглянувши у судовому засіданні касаційні скарги Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби та Головного управління ДФС у Львівській області

на постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 (суддя Кальник В.В.)

та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 (судді: Божко Л.А. (головуючий), Лукманова О.М., Уханенко С.А.)

у справі № 804/6909/17

за позовом Приватного акціонерного товариства "Північний гірничо-збагачувальний комбінат"

до Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби, Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Кіровоградській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Херсонській області

про визнання протиправними дії щодо складання податкових повідомлень - рішень та скасування податкових повідомлень-рішень,

У С Т А Н О В И В:

І С Т О Р І Я С П Р А В И

Короткий зміст позовних вимог

1. Приватне акціонерне товариство "Північний гірничо-збагачувальний комбінат" (далі - позивач, Товариство) звернулось до суду з позовом до Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби, Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Кіровоградській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області, Головного управління Державної фіскальної служби у Херсонській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень - рішень:

1) прийнятих Дніпропетровським управлінням Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «Ш» від 21.07.2017 №0005894616 про зобов'язання сплатити штраф з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України в сумі 326,39 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Ш» від 21.07.2017 №0005904616 про зобов'язання сплатити штраф з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України в сумі 507,45 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 21.07.2017 №0006004616 про збільшення суми грошового зобов'язання з рентної плати за спецвикористання води на суму 389,69 грн (з яких 306,11 грн - податкові зобов'язання, 83,57 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 21.07.2017 №0005804617 про збільшення суми грошового зобов'язання з податку на прибуток на суму 279 199 086,50 грн (з яких 209 650 378 грн - податкові зобов'язання, 69 548 708,50 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 21.07.2017 №0005954616 про зобов'язання сплатити штрафні(фінансові) санкції з податку на прибуток в сумі 340,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «В4» від 21.07.2017 №0004834617 про збільшення суми від'ємного значення з податку на додану вартість на суму 55 511 863,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «В1» від 21.07.2017 №0004804617 про зменшення суми бюджетного відшкодування з податку на додану вартість у розмірі 105 794 454,00 грн (з яких 70 529 636,00 грн - податкові зобов'язання, 35 264 818,00 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 21.07.2017 №0004784617 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на додану вартість на суму 35 700 843,00 грн (з яких 23 800 562,00 грн - податкові зобов'язання, 11 900 281,00 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 21.07.2017 №0005834617 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції за ненадання документів до перевірки в сумі 510,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Д» від 21.07.2017 №0005944617 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на доходи нерезидента в сумі 181 227 983,54 грн (з яких 169 238 040,01 грн - податкові зобов'язання, 11 989 943,53 грн - штрафні санкції);

2) прийнятих Офісом великих платників податків ДФС, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «С» від 21.07.2017 №0006044618 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції за порушення норм регулювання обігу готівки в сумі 305,10 грн;

3) прийнятих Головним управлінням ДФС у Кіровоградській області, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 21.07.2017 №0001381405 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на нерухоме майно на суму 20 197,50 грн (з яких 16 158,00 грн - податкові зобов'язання, 4 039,50 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 21.07.2017 №0001391405 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції з податку на нерухоме майно в сумі 170,00 грн;

4) прийнятих Головним управлінням ДФС у Дніпропетровській області, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 24.07.2017 №0009841306 про зобов'язання сплатити штрафні(фінансові) санкції з податку на доходи фізичних осіб в сумі 510,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 24.07.2017 №0009911421 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції з податку на нерухоме майно в сумі 170,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 24.07.2017 №0009921421 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції з податку на нерухоме майно в сумі 170,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 24.07.2017 №0009931421 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на нерухоме майно на суму 515 095,29 грн (з яких 412 076,23 грн - податкові зобов'язання, 103 019,06 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 24.07.2017 №0009941421 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на нерухоме майно на суму 46 236,98 грн (з яких 36 989,58 грн - податкові зобов'язання, 9 247,40 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 24.07.2017 №0009971421 про збільшення суми грошових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин в сумі 596 596 439,40 грн (з яких 477 277 151,52 грн - податкові зобов'язання, 119 319 287,88 грн - штрафні санкції);

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 24.07.2017 №0009981421 про збільшення суми грошових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин в сумі 189 162 717,57 грн (з яких 151 330 174,06 грн - податкові зобов'язання, 37 832 543,51 грн - штрафні санкції);

5) прийнятих Головним управлінням ДФС у Херсонській області, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 26.07.2017 №0002201422 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції з податку на нерухоме майно в сумі 170,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 26.07.2017 №0002191422 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на нерухоме майно на суму 386 569,64 грн (з яких 309 255,71 грн - податкові зобов'язання, 77 313,93 грн - штрафні санкції);

б) прийнятих Головним управлінням ДФС у Львівській області, а саме:

- податкове повідомлення-рішення форми «ПС» від 24.07.2017 №0000171400 про зобов'язання сплатити штрафні (фінансові) санкції з податку на нерухоме майно в сумі 170,00 грн;

- податкове повідомлення-рішення форми «Р» від 24.07.2017 №0000161400 про збільшення суми грошових зобов'язань з податку на нерухоме майно на суму 144 153,75 грн (з яких 115 323,00 грн - податкові зобов'язання, 28 830,75 грн - штрафні санкції).

2. Позовні вимоги обґрунтовані тим, що оскаржувані податкові повідомлення - рішення контролюючими органами прийнято безпідставно, оскільки висновки контролюючих органів про порушення Товариством вимог податкового законодавства є не обґрунтованими та базуються виключно на припущеннях, натомість у позивача наявні всі первинні документи, які підтверджують правомірність формування податкового обліку та здійснення господарських операцій з контрагентами, а також свідчать про відсутність порушень податкового законодавства з боку позивача.

Короткий зміст рішень судів першої та апеляційної інстанцій

3. Постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017, залишеною без змін постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018, позов задоволено частково, визнано протиправними та скасовано податкові повідомлення-рішення від 21.07.2017 №0004784617, №0004804617, №0004834617, №0005804617, №0005904616, №0005894616, №0005944617, №0006044618, №0001381405, №0001391405; від 24.07.2017 №0009911421, №0009921421, №0009931421,

№0009941421, №0009971421, №0009981421, №0000171400, №0000161400; від 26.07.2017 №0002191422, №0002201422. В задоволенні решти позовних вимог відмовлено.

4. Суд першої інстанції, з рішенням якого погодився суд апеляційної інстанції, дійшов висновку, що позовні вимоги позивача підлягають частковому задоволенню.

Короткий зміст вимог касаційних скарг

5. Не погодившись із рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій в частині задоволення позовних вимог Товариства щодо скасування податкових повідомлень рішень від 21.07.2017 № №0004784617, №0004804617, №0004834617, №0005804617, №0005904616, №0005894616, №0006044618, Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби подав касаційну скаргу, де посилаючись на порушення судами норм матеріального та процесуального права, просить скасувати постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017, постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 в вищезазначеній частині та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог Товариства в зазначеній частині.

6. Не погодившись із рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій в частині задоволення позовних вимог Товариства щодо скасування податкових повідомлень рішень від 26.07.2017 №0002191422, №0002201422, Головне управління ДФС у Львівській області також подало касаційну скаргу, де посилаючись на порушення судами норм матеріального та процесуального права, просить скасувати постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017, постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 в вищезазначеній частині та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог Товариства в зазначеній частині.

7. Касаційний розгляд справи проведено в судовому засіданні відповідно до ст. 344 Кодексу адміністративного судочинства України.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ОБСТАВИН СПРАВИ, ВСТАНОВЛЕНИХ СУДАМИ ПЕРШОЇ ТА АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЙ

8. Судами попередніх інстанцій встановлено, що фактичною підставою для прийняття оскаржуваних податкових повідомлень - рішень, стали висновки контролюючого органу, викладені в акті перевірки від 15.06.2017 №59/28-10-46-17/00191023, оформленого за результатами проведеної Дніпропетровським управлінням Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби планової виїзної документальної перевірки позивача з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавств за період з 01.07.2012 по 31.12.2016, під час якої було виявлено порушення позивачем вимог, зокрема:

1) пп.134.1.1 ст.134, п.135.1, пп.135.5.4 п.135.5 ст.135, п.137.10 ст.137, п.138.2, п.138.4, п.138.5, п.138.8 ст.138, пп.139.1.1, пп.139.1.9 п.139.1 ст.139, пп. 153.1.3 п. 153.1 ст. 153 Податкового кодексу України, з урахуванням пп.14.1.257 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу; ст.1, 3, 9, 11, 12 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", зі змінами та доповненнями; п.1, 2 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства

фінансів України від 24.05.1995 №88, зі змінами та доповненнями; розділу I Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 №291, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 21.12.1999 за № 893/4186, п.3.10 "Методичних рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності", затверджених наказом Мінфіну від 28.03.2013 № 433, в результаті чого встановлено заниження податку на прибуток на загальну суму 209 650 378 грн, в тому числі: 2014 рік - 97 023 847 грн; 2015 рік - 70 552 961 грн, 2016 рік - 42 073 570 грн, в тому числі у розрізі періодів: I квартал 2016 - 14 415 954 грн, півріччя 2016 - 27 427 724 грн, три квартали 2016 - 35 104 081 грн;

2) п.198.1, п.198.3 п. 198.6 ст.198, п.200.1, п.200.4 ст. 200 Податкового кодексу України, в результаті чого встановлено заниження податкових зобов'язань з ПДВ, які підлягають нарахуванню та сплаті в бюджет в сумі 41 307 964,00 грн, завищення суми заявленого бюджетного відшкодування з ПДВ на суму 70 529 636,00 грн, завищення від'ємного значення різниці між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту звітного (податкового) періоду на загальну суму ПДВ у розмірі 55 511 863 грн,

3) підпунктів 266.3.1, 266.5.1, 266.6.1, 266.7.5 пунктів 266.3, 266.5, 266.6, 266.7 статті 266 Податкового кодексу України та Рішення Милютинської сільської ради Буського району Львівської області від 23.01.2015 №519, що полягало у неподанні податкової декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2015 рік до Буської об'єднаної державної податкової інспекції ГУ ДФС у Львівській області; необчисленні, неутриманні та неперерахованні сум податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2015 рік, в результаті чого донараховано (збільшено) грошове зобов'язання з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на загальну суму 115 322,68 грн;

4) п. 257.5 ст. 257 Податкового кодексу України, що призвело до несвоєчасної сплати узгодженої суми грошового зобов'язання з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України: за IV квартал 2015 року у розмірі 4 078,36 грн по строку сплати 19.02.2016; за січень 2016 року у розмірі 1 541,09 грн по строку сплати 03.03.2016; за лютий 2016 року у розмірі 1 541,09 грн по строку сплати 31.03.2016;

5) п.2.6, 2.11 глави 2 Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого Постановою Правління Національного банку України від 15.12.2004 № 637, що полягало у проведенні готівкових розрахунків без подання одержувачем коштів платіжного документа, який би підтверджував сплату покупцем готівкових коштів у сумі 300,00 грн.

Висновки фахівців контролюючого органу про порушення позивачем вимог податкового законодавства вмотивовано наступним.

Щодо порушення позивачем вимог податкового законодавства, зокрема в частині безпідставності віднесення до витрат, формування об'єкту оподаткування та податкового кредиту, вмотивовано тим, що господарські операції Товариства з його контрагентами не спричинили настання реальних правових наслідків, з огляду на те, що такі операції, на думку контролюючого органу, фактично не відбувались та мають формальний характер. Такі висновки контролюючого органу, як слідує з акту перевірки

від 15.06.2017, базуються на узагальнених даних державних податкових інспекцій та інформаційних систем ДФС, податковій звітності, та інших джерел інформації, зокрема актів документальних позапланових виїзних перевірок деяких контрагентів. Крім того контролюючий орган свої висновки також обґрунтовує відсутністю у позивача товарно - транспортних накладних, залізничних накладних, заявок, подорожних листів, які б посвідчували факт перевезення товарно - матеріальних цінностей (ТМЦ), а відповідно і реальність здійснення операцій з поставки товару. Не було надано позивачем під час здійснення перевірки і належним чином оформлених сертифікатів якості ТМЦ, що були предметом договірних правовідносин позивача з контрагентами.

В частині висновків контролюючого органу про завищення витрат у 2014 році на суму 1 143 661,29 грн та заниження об'єкту оподаткування податком на прибуток у 2015 - 2016 роках на загальну суму 1 468 445,17 грн контролюючий орган вмотивовує безпідставністю врахування позивачем до складу витрат від'ємних курсових різниць отриманих в результаті дооцінки вираженого в іноземній валюті зобов'язання по виплаті дивідендів.

Порушення вимог позивачем в частині несвоєчасної сплати узгодженої суми грошового зобов'язання з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України за IV квартал 2015 року та за січень - лютий 2016 року контролюючий орган фактично вмотивовує тим, що Товариством було порушено методологію заповнення податкової декларації з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом, а саме в Додатку 4 не відобразило розмір авансових внесків у рядку 6.

Висновок щодо порушення Товариством вимог податкового законодавства в частині необчислення, неутримання та неперерахування сум податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2015 рік на загальну суму 115 322,68 грн контролюючим органом вмотивовано тим, що позивач у відповідності до вимог статті 266 Податкового кодексу України та на підставі Рішення Милятинської сільської ради Буського району Львівської області від 23.01.2015 №519 мав нарахувати та сплатити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на загальну суму 115 322,68 грн, а також подати відповідну звітність за 2015 рік.

Крім того, контролюючий орган дійшов висновку, що Товариством не було здійснено облікування готівкових коштів у визначеному законодавством порядку, зокрема не було здійснено відповідного запису в Книзі обліку розрахункових операцій на підставі фіскального звітного чеку.

ДОВОДИ УЧАСНИКІВ СПРАВИ

9. У доводах касаційних скарг Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби та Головне управління ДФС у Львівській області наводять норми матеріального права та вказують на їх неправильне застосування судами, вказують на порушення норм процесуального права, що полягає у неповному з'ясуванні всіх обставин, що мають значення для справи, перелічують порушення, які на їх думку допущено позивачем, та висновки, що зазначені в акті перевірки, вказують на неврахування судами доводів контролюючих органів щодо відсутності фактичного здійснення господарських операцій позивача з контрагентами, що було встановлено під час проведення перевірки та безпідставного формування витрат, об'єкту оподаткування податком на прибуток та податкового кредиту, зокрема і щодо від'ємних курсових різниць по дивідендах,

ззначають, що Податковим кодексом України визначено сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, а отже позивач мав нараховувати та сплачувати вказаний податок у тому числі і в 2015 році.

В касаційних скаргах інших обґрунтувань ніж ті, які були наведені в апеляційних скаргах не вказано.

10. Товариством були надані відзиви на касаційні скарги Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби та Головного управління ДФС у Львівській області, в яких Товариство вказує на правильність висновків судів попередніх інстанцій про безпідставність тверджень контролюючого органу про порушення позивачем вимог податкового законодавства в частині оскаржуваних рішень та просить залишити касаційні скарги контролюючих органів без задоволення, а постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 просить залишити без змін.

ДЖЕРЕЛА ПРАВА Й АКТИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

11. Податковий кодекс України (у редакції на час виникнення спірних правовідносин):

11.1. Пункту 10. статті 10.

До місцевих податків належать: податок на майно; єдиний податок.

11.2. Пункту 10.3 статті 10.

Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

11.3. Пункт 12.3 статті 12.

Сільські, селищні, міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

11.4. Підпункт 12.3.4 пункту 12.3 статті 12.

Рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

11.5. Підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12.

У разі якщо сільська, селищна або міська рада не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів та акцизного податку в частині реалізації

суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

11.6. Пункт 12.5 статті 12.

Офіційно оприлюднене рішення про встановлення місцевих податків та зборів є нормативно-правовим актом з питань оподаткування місцевими податками та зборами, який набирає чинності з урахуванням строків, передбачених підпунктом 12.3.4 цієї статті.

11.7. Підпункт 14.1.13 пункту 14.1 статті 14.

Безоплатно надані товари, роботи, послуги:

а) товари, що надаються згідно з договорами дарування, іншими договорами, за якими не передбачається грошова або інша компенсація вартості таких товарів чи їх повернення, або без укладення таких договорів;

б) роботи (послуги), що виконуються (надаються) без висування вимоги щодо компенсації їх вартості;

в) товари, передані юридичній чи фізичній особі на відповідальне зберігання і використані нею.

11.8. Підпункт 14.1.49 пункту 14.1 статті 14.

Дивіденди - платіж, що здійснюється юридичною особою - емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку.

11.9. Підпункт 14.1.90 пункту 14.1 статті 14.

Корпоративні права - права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

11.10. Підпункт 14.1.257 пункту 14.1 статті 14.

Безповоротна фінансова допомога - це:

сума коштів, передана платнику податків згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів;

сума безнадійної заборгованості, відшкодована кредитором позичальником після списання такої безнадійної заборгованості;

сума заборгованості одного платника податків перед іншим платником податків, що не стягнута після закінчення строку позовної давності;

основна сума кредиту або депозиту, що надані платнику податків без встановлення строків повернення такої основної суми, за винятком кредитів, наданих під безстрокові облігації, та депозитів до запитання у банківських установах, а також сума процентів, нарахованих на таку основну суму, але не сплачених (списаних).

11.11. Пункт 44.1 статті 44.

Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків та зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

11.12. Підпункт 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 (у редакції з 01.01.2015).

Об'єктом оподаткування є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень розділу III Податкового кодексу України.

11.13. Підпункт 135.5.4 пункту 135.5 статті 135 (у редакції до 01.01.2015).

Інші доходи включають, зокрема, вартість товарів, робіт, послуг, безоплатно отриманих платником податку у звітному періоді, визначена на рівні не нижче звичайної ціни, суми безповоротної фінансової допомоги, отриманої платником податку у звітному податковому періоді, безнадійної кредиторської заборгованості, крім випадків, коли операції з надання/отримання безповоротної фінансової допомоги проводяться між платником податку та його відокремленими підрозділами, які не мають статусу юридичної особи.

11.14. Пункт 137.10 статті 137 (у редакції до 01.01.2015).

Суми безповоротної фінансової допомоги та безоплатно отримані товари (роботи, послуги) вважаються доходами на дату фактичного отримання платником податку товарів (робіт, послуг) або за датою надходження коштів на банківський рахунок чи в касу платника податку, якщо інше не передбачено цим розділом.

11.15. Пункт 138.2 статті 138 (у редакції до 01.01.2015).

Витрати, які враховуються для визначення об'єкта оподаткування, визнаються на підставі первинних документів, що підтверджують здійснення платником податку витрат, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку, та інших документів, встановлених розділом II цього Кодексу.

11.16. Підпункт 139.1.9 пункту 139.1 статті 139 (у редакції до 01.01.2015).

Не включаються до складу витрат витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку.

11.17. Підпункт 153.1.3 пункту 153.1 статті 153 (у редакції до 01.01.2015).

Визначення курсових різниць від перерахунку операцій, виражених в іноземній валюті, заборгованості та іноземної валюти здійснюється відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку.

При цьому прибуток (позитивне значення курсових різниць) ураховується у складі доходів платника податку, а збиток (від'ємне значення курсових різниць) ураховується у складі витрат платника податку.

11.18. Пункт 198.1 статті 198.

До податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення операцій з:

а) придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг;

б) придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності);

в) отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України;

г) ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу.

11.19. Пункт 198.3 статті 198.

Податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з: придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг; придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних

активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

11.20. Пункт 198.6 статті 198.

Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів (послуг), не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними/розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 цього Кодексу.

У разі коли на момент перевірки платника податку контролюючим органом суми податку, попередньо включені до складу податкового кредиту, залишаються не підтвердженими зазначеними у абзаці першому цього пункту документами, платник податку несе відповідальність відповідно до цього Кодексу.

11.21. Пункт 254.1 статті 254.

Платниками рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України є загальні користувачі радіочастотного ресурсу України, визначені законодавством про радіочастотний ресурс, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України в межах виділеної частини смуг радіочастот загального користування на підставі відповідних ліцензій та дозволів.

11.22. Пункт 257.1 статті 257.

Базовий податковий (звітний) період для рентної плати дорівнює календарному кварталу.

11.23. Пункт 257.2 статті 257.

Платники рентної плати самостійно обчислюють суму податкових зобов'язань з рентної плати.

11.24. Пункт 257.4 статті 257.

У податковому (звітному) періоді платники рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України сплачують авансові внески з рентної плати у податковому (звітному) періоді до 30 числа кожного місяця (у лютому - до 28 або 29 числа). Розмір таких авансових внесків складається з однієї третини суми податкових зобов'язань з рентної плати, визначеної у податковій декларації за попередній податковий (звітний) період.

11.25. Пункт 257.5 статті 257.

Сума податкових зобов'язань з рентної плати, визначена у податковій декларації за податковий (звітний) період, сплачується платником до бюджету протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації з урахуванням фактично сплачених авансових внесків.

12. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»:

12.1. Стаття 1.

12.1.1. Господарська операція - дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства.

12.1.2. Первинний документ - документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

12.2. Частина 1 статті 9.

Підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

12.3. Частина 2 статті 9.

Первинні та зведені облікові документи можуть бути складені на паперових або машинних носіях і повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату і місце складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

13. Закон України «Про акціонерні товариства»:

13.1. Частина перша статті 30.

Дивіденд - частина чистого прибутку акціонерного товариства, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну належну йому акцію певного типу та/або класу. За акціями одного типу та класу нараховується однаковий розмір дивідендів.

Товариство виплачує дивіденди виключно грошовими коштами.

13.2. Частина друга статті 30.

Виплата дивідендів за простими акціями здійснюється з чистого прибутку звітного року та/або нерозподіленого прибутку на підставі рішення загальних зборів акціонерного товариства у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття загальними зборами рішення про виплату дивідендів.

13.3. Частина третя статті 30.

Рішення про виплату дивідендів та їх розмір за простими акціями приймається загальними зборами акціонерного товариства.

13.4. Частина п'ята статті 30.

Для виплати дивідендів товариство в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України, перераховує дивіденди Центральному депозитарію цінних паперів на рахунок, відкритий у Розрахунковому центрі з обслуговування договорів на фінансових ринках для зарахування на рахунки депозитарних установ та депозитаріїв-кореспондентів для їх подальшого переказу депозитарними установами на рахунки депонентів або сплати депонентам іншим способом, передбаченим договором, а також для їх подальшого переказу депозитаріями-кореспондентами особам, які мають права на отримання доходів та інших виплат відповідно до законодавства іншої країни.

13.5. Пункти 12 та 15 частини другої статті 33.

До виключної компетенції загальних зборів належить:

розподіл прибутку і збитків товариства з урахуванням вимог, передбачених законом;
затвердження розміру річних дивідендів з урахуванням вимог, передбачених законом.

14. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 (МСБО 1). Подання фінансової звітності.

14.1. Пункт 15.

Фінансова звітність має достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі. Передбачається, що в результаті застосування МСФЗ з розкриттям додаткової інформації (за потреби) буде досягнуто достовірне подання у фінансовій звітності.

15. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 21 (МСБО 21). Вплив змін валютних курсів.

15.1. Пункт 8.

Валютний курс - це коефіцієнт обміну двох валют.

Іноземна валюта - це валюта, інша, ніж функціональна валюта суб'єкта господарювання.

Курсова різниця - це різниця, яка є наслідком переведення визначеної кількості одиниць однієї валюти в іншу валюту за різними валютними курсами.

Курс "спот" - це валютний курс у разі негайної купівлі-продажу валюти.

Монетарні статті - це утримувані одиниці валюти, а також активи та зобов'язання, що їх мають отримати або сплатити у фіксованій або визначеній кількості одиниць валюти.

Функціональна валюта - це валюта основного економічного середовища, у якому суб'єкт господарювання здійснює свою діяльність.

15.2. Пункт 9.

Основним економічним середовищем, у якому суб'єкт господарювання здійснює свою діяльність, як правило, є середовище, у якому він в основному генерує і витрачає грошові кошти. Визначаючи свою функціональну валюту, суб'єкт господарювання розглядає такі чинники:

а) валюту: і) яка впливає в основному на ціни продажу товарів і послуг (часто це валюта, у якій визначаються ціни продажу його товарів і послуг та здійснюються розрахунки); ii) країни, у якій ціни продажу його товарів і послуг визначаються в основному конкурентними чинниками та нормативними документами;

б) валюту, яка впливає в основному на витрати на оплату праці, матеріали та інші витрати, пов'язані з наданням товарів або послуг (часто це буде валюта, у якій визначаються такі витрати та здійснюються розрахунки).

15.3. Пункт 10.

Наведені далі чинники також можуть надавати свідчення щодо функціональної валюти суб'єкта господарювання: а) валюта, у якій генеруються кошти від фінансової діяльності (тобто від випуску боргових інструментів та інструментів власного капіталу); б) валюта, у якій, як правило, зберігаються надходження від операційної діяльності.

15.4. Пункт 13.

Функціональна валюта суб'єкта господарювання відображає основні операції, події та умови, які зв'язані з нею. Після визначення функціональної валюти її не змінюють, якщо не відбудеться зміна цих основних операцій, подій та умов.

15.5. Пункт 16.

Основною характеристикою монетарної статті є право отримувати (або зобов'язання надати) фіксовану або визначену кількість одиниць валюти. Приклади охоплюють: пенсії та інші виплати працівникам, які підлягають сплаті грошовими коштами; забезпечення, за які слід розраховуватися грошовими коштами, та дивіденди грошовими коштами, які визнаються як зобов'язання.

15.6. Пункт 17.

При складанні фінансової звітності кожен суб'єкт господарювання визначає свою функціональну валюту згідно з параграфами 9 - 14. Суб'єкт господарювання переводить статті в іноземній валюті у функціональну валюту та відображає в звітності вплив такого переведення відповідно до параграфів 20 - 37 та 50.

15.7. Пункт 19.

Цей Стандарт також дозволяє суб'єктові господарювання подавати свою фінансову звітність у будь-якій валюті (або валютах). Якщо валюта подання фінансової звітності суб'єкта господарювання відрізняється від його функціональної валюти, його результати та фінансовий стан також переводяться у валюту подання згідно з параграфами 38 - 50.

15.8. Пункт 20.

Операція в іноземній валюті - це операція, яка визначається (чи потребує розрахунків) в іноземній валюті, включаючи операції, що виникають, коли суб'єкт господарювання:

- а) купує або продає товари чи послуги, ціна на які визначена в іноземній валюті;
- б) позичає або надає у борг кошти, якщо суми, які підлягають сплаті або отриманню, визначені в іноземній валюті, або
- в) іншим чином купує або ліквідує активи або бере на себе зобов'язання, визначені в іноземній валюті, чи погашає їх.

15.9. Пункт 21.

Операцію в іноземній валюті слід відображати після первісного визнання у функціональній валюті, застосовуючи до суми в іноземній валюті курс "спот" між функціональною валютою та іноземною валютою на дату операції.

16. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73.

16.1. Частина 3 розділу 1.

Витрати - зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілення власниками).

Доходи - збільшення економічних вигод у вигляді надходження активів або зменшення зобов'язань, які призводять до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників).

Фінансова звітність - бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період.

16.2. Частина 1 розділу 2.

Фінансова звітність складається з: балансу (звіту про фінансовий стан) (далі - баланс), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) (далі - звіт про фінансові результати), звіту про рух грошових коштів, звіту про власний капітал і приміток до фінансової звітності.

16.3. Частина 8 розділу 2.

У Звіті про фінансові результати розкривається інформація про доходи, витрати, прибутки і збитки, інший сукупний дохід та сукупний дохід підприємства за звітний період.

16.4. Частина 3 розділу 3.

Фінансова звітність повинна бути достовірною (правдивою). Інформація, наведена у фінансовій звітності, є достовірною (правдивою), якщо вона не містить помилок та перекручень, які здатні вплинути на рішення користувачів звітності.

17. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 Витрати (П(С)БУ16), затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 року № 318.

17.1. Пункт 4.

Об'єкт витрат - продукція, роботи, послуги або вид діяльності підприємства, які потребують визначення пов'язаних з їх виробництвом (виконанням) витрат.

17.2. Пункт 5.

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань.

17.3. Пункт 6.

Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

17.4. Пункт 7.

Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

18. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 Вплив змін валютних курсів (П(С)БУ121), затверджене наказом Міністерства фінансів України від 10.08.2000 №193.

18.1. Пункт 3.

Положення (стандарт) 21 не поширюється на:

операції хеджування статей з іноземної валюти;

відображення (перерахунок) показників статей фінансової звітності, наведених у валюті звітності, в іноземній валюті.

19. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995 № 88.

19.1. Пункт 2.4.

Первинні документи повинні мати такі обов'язкові реквізити: найменування підприємства, установи, від імені яких складений документ, назва документа (форми), дата і місце складання, зміст та обсяг господарської операції, одиниця виміру господарської операції (у натуральному та/або вартісному виразі), посади і прізвища осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення, особистий чи електронний підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

19.2. Пункт 2.15.

Первинні документи підлягають обов'язковій перевірці (в межах компетенції) працівниками, які ведуть бухгалтерський облік, за формою і змістом, тобто перевіряється наявність у документі обов'язкових реквізитів та відповідність господарської операції чинному законодавству у сфері бухгалтерського обліку, логічна ув'язка окремих показників.

20. Указ Президента України від 12.06.1995 № 436/95 «Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки»:

20.1. Абзац третій статті 1.

Установити, що у разі порушення юридичними особами всіх форм власності, фізичними особами - громадянами України, іноземними громадянами та особами без громадянства, які є суб'єктами підприємницької діяльності, а також постійними представництвами нерезидентів, через які повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність, норм з регулювання обігу готівки у національній валюті, що встановлюються Національним банком України, до них застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафу: за неоприбуткування (неповне та/або несвоєчасне) оприбуткування у касах готівки - у п'ятикратному розмірі неоприбуткованої суми.

20.2. Стаття 2.

Установити, що штрафні санкції, передбачені цим Указом, застосовуються до осіб, зазначених у статті 1 цього Указу, органами державної податкової служби на підставі матеріалів проведених ними перевірок і подань державної контрольно-ревізійної служби, фінансових органів та органів Міністерства внутрішніх справ України в установленому законодавством порядку та в розмірах, чинних на день завершення перевірок або на день одержання органами державної податкової служби зазначених подань.

20.3. Стаття 3.

Контроль за додержанням особами, зазначеними у статті 1 цього Указу (крім банків), норм з регулювання обігу готівки в національній валюті, що встановлюються Національним банком України, здійснюють органи державної податкової служби,

державної контрольно-ревізійної служби, Міністерства внутрішніх справ України та фінансові органи, а банками - Національний банк України.

21. Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджене постановою Правління Національного банку України від 15 грудня 2004 року № 637:

21.1. Пункт 1.2.

Книга обліку розрахункових операцій (КОРО) - прошнурована і належним чином зареєстрована в органах державної податкової служби України книга, що містить щоденні звіти, які складаються на підставі відповідних розрахункових документів щодо руху готівкових коштів, товарів (послуг); оприбуткування готівки - проведення підприємствами і підприємцями обліку готівки в касі на повну суму її фактичних надходжень у касовій книзі, книзі обліку доходів і витрат, книзі обліку розрахункових операцій.

21.2. Пункт 2.2.

Підприємства (підприємці) здійснюють розрахунки готівкою між собою і з фізичними особами (громадянами України, іноземцями, особами без громадянства, які не здійснюють підприємницької діяльності) через касу як за рахунок готівкової виручки, так і за рахунок коштів, одержаних із банків. Зазначені розрахунки проводяться також шляхом переказу готівки для сплати відповідних платежів.

Підприємства (підприємці) здійснюють облік операцій з готівкою у відповідних книгах обліку.

21.3. Пункт 2.6.

Уся готівка, що надходить до кас, має своєчасно (у день одержання готівкових коштів) та в повній сумі оприбутковуватися.

Оприбуткуванням готівки в касах підприємств, які проводять готівкові розрахунки з оформленням їх касовими ордерами і веденням касової книги відповідно до вимог глави 4 цього Положення, є здійснення обліку готівки в повній сумі її фактичних надходжень у касовій книзі на підставі прибуткових касових ордерів.

У разі проведення готівкових розрахунків із застосуванням РРО або використанням РК оприбуткуванням готівки є здійснення обліку зазначених готівкових коштів у повній сумі їх фактичних надходжень у книзі обліку розрахункових операцій на підставі фіскальних звітних чеків РРО (даних РК).

Суми готівки, що оприбутковуються, мають відповідати сумам, визначеним у відповідних касових (розрахункових) документах.

ПОЗИЦІЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ

22. Правові наслідки у вигляді виникнення права платника податку на формування об'єкту оподаткування податком на прибуток та податкового кредиту наступають лише у

разі реального (фактичного) вчинення господарських операцій з придбання товарів (робіт, послуг) з метою їх використання в своїй господарській діяльності, що пов'язані з рухом активів, зміною зобов'язань чи власного капіталу платника, та відповідають економічному змісту, відображеному в укладених платником податку договорах, що має підтверджуватись належним чином оформленими первинними документами.

23. Аналіз реальності господарської діяльності повинен здійснюватися на підставі даних податкового, бухгалтерського обліку платника податків та відповідності їх дійсному економічному змісту. При цьому в первинних документах, які є підставою для бухгалтерського обліку, фіксуються дані лише про фактично здійснені господарські операції.

24. Наслідки для податкового обліку створює лише фактичний рух активів, що є обов'язковою умовою для формування об'єкту оподаткування податком на прибуток та податкового кредиту.

25. Суд зазначає, що наявність або відсутність окремих документів, як і деякі помилки чи неточності у їх оформленні, не є підставою для висновків про відсутність господарської операції, якщо з інших даних випливає, що фактичний рух активів або зміни у власному капіталі чи зобов'язаннях платника податків у зв'язку з його господарською діяльністю мали місце (відбулися), а певні недоліки в заповненні первинних документів носять оціночний характер.

26. Норми податкового законодавства не ставлять у залежність достовірність даних податкового обліку платника податків від дотримання податкової дисципліни його контрагентами, якщо цей платник (покупець) мав реальні витрати у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг), призначених для використання у його господарській діяльності. Порухення певним постачальником товару (робіт, послуг) у ланцюгу постачання вимог податкового законодавства чи правил ведення господарської діяльності не може бути підставою для висновку про порушення покупцем товару (робіт, послуг) вимог законодавства щодо формування об'єкта оподаткування податком на прибуток та податкового кредиту, тому платник податків (покупець товарів (робіт, послуг)) не повинен зазнавати негативних наслідків, зокрема у вигляді позбавлення права на формування витрат та податкового кредиту, за можливу неправомірну діяльність його контрагентів за умови, якщо судом не встановлено фактів, які свідчать про обізнаність платника податків щодо такої поведінки контрагентів та згадженість дій між ними.

27. Норми податкового законодавства також не визначають місце знаходження платника податку (контрагента) та його звітування до контролюючих органів як критерій правового статусу платника податків (позивача), зокрема й щодо отримання податкової преференції у формі податкового кредиту.

28. При вирішенні спорів щодо правомірності формування платниками податків своїх даних податкового обліку, необхідно враховувати, що відповідно до вимог ст. 77 Кодексу адміністративного судочинства України обов'язок доведення відповідних обставин у спорах між особою та суб'єктом владних повноважень покладається на суб'єкта владних повноважень.

Проте у разі надання контролюючим органом доказів, які свідчать, що документи, на підставі яких платник податків сформував дані податкового обліку, містять інформацію,

що не відповідає дійсності, платник податків має спростовувати ці доводи. Наведене впливає зі змісту частини першої ст. 77 Кодексу адміністративного судочинства України, згідно з якою кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення.

29. Таким чином, на підтвердження фактичного здійснення господарських операцій, враховуючи специфіку таких операцій та договорів, що їх регламентують, Товариство повинно мати відповідні належно оформлені первинні документи, які в сукупності мають свідчити про беззаперечний факт реального вчинення господарських операцій, що є підставою для формування платником податкового обліку.

30. Безповоротна фінансова допомога - це сума коштів, передана платнику податків згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів; сума безнадійної заборгованості, відшкодована кредитором позичальником після списання такої безнадійної заборгованості; сума заборгованості одного платника податків перед іншим платником податків, що не стягнута після закінчення строку позовної давності; основна сума кредиту або депозиту, що надані платнику податків без встановлення строків повернення такої основної суми, за винятком кредитів, наданих під безстрокові облігації, та депозитів до запитання у банківських установах, а також сума процентів, нарахованих на таку основну суму, але не сплачених (списаних); сума процентів, умовно нарахованих на суму поворотної фінансової допомоги, що залишається неповерненою на кінець звітного періоду, у розмірі облікової ставки Національного банку України, розрахованої за кожний день фактичного використання такої поворотної фінансової допомоги.

31. Базовий податковий (звітний) період для рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України дорівнює календарному кварталу. Платники рентної самостійно обчислюють суму податкових зобов'язань з рентної плати та сплачують авансові внески з рентної плати у податковому (звітному) періоді до 30 числа кожного місяця (у лютому - до 28 або 29 числа). Розмір таких авансових внесків складається з однієї третини суми податкових зобов'язань з рентної плати, визначеної у податковій декларації за попередній податковий (звітний) період.

32. Встановлення податку на майно, зокрема в частині податку на майно, відмінне від земельної ділянки, є безумовним обов'язком місцевої ради, який повинен бути виконаний шляхом прийняття відповідного рішення.

Підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України передбачено обов'язок місцевої ради опублікувати рішення про встановлення місцевого податку, а також наслідки несвоєчасного опублікування відповідного рішення. Причому норма розрізняє період опублікування рішення ради (це період, який передує плановому), плановий період (у якому планується встановити місцевий податок) і наступний період, (тобто період, який є наступним за плановим).

Кожен із цих періодів має самостійне правове значення. При цьому такі періоди не можуть співпадати в часі. Зокрема, не може бути плановим період, у якому було прийняте та опубліковане відповідне рішення ради. Плановим у будь-якому разі може бути лише той період, який є наступним після періоду опублікування рішення ради.

Якщо таке рішення не буде опубліковано до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому підлягає застосуванню відповідний податок, таке рішення застосовується з початку наступного бюджетного періоду за тим, у якому планувалося запровадити відповідний податок.

Відповідні норми із запровадженням податку на майно, відмінне від земельної ділянки, на 2015 рік набрали чинності з 1 січня 2015 року.

Отже, лише в 2015 році місцеві ради отримали повноваження щодо встановлення податку на майно, відмінне від земельної ділянки (для об'єктів нежитлової нерухомості). Відповідно, лише після цієї дати місцеві ради мали юридичні підстави для прийняття рішення про встановлення податку на майно, відмінне від земельної ділянки.

Таким чином податок на майно, відмінне від земельної ділянки, міг справлятися не раніше 2016 року.

33. У разі проведення готівкових розрахунків із застосуванням реєстратора розрахункових операцій оприбуткування готівки є сукупність таких дій: фіксація повної суми фактичних надходжень готівки у фіскальних звітних чеках реєстратора розрахункових операцій та відображення на їх підставі готівки у Книзі обліку розрахункових операцій.

Невиконання будь-якої з цих дій є порушенням порядку оприбуткування готівки, за яке встановлена відповідальність.

34. Дивіденд - частина чистого прибутку акціонерного товариства, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну належну йому акцію певного типу та/або класу.

Виплата дивідендів за простими акціями здійснюється виключно з чистого прибутку звітного року та/або нерозподіленого прибутку. Інших джерел виплати дивідендів нормами чинного законодавства не передбачено.

Рішення про виплату дивідендів та їх розмір приймається загальними зборами акціонерного товариства.

34. Функціональна валюта - це валюта основного економічного середовища, у якому суб'єкт господарювання здійснює свою діяльність.

Для резидентів України, як правило, такою валютою є гривня.

Функціональна валюта суб'єкта господарювання відображає основні операції, події та умови, які зв'язані з нею. Після визначення функціональної валюти її не змінюють, якщо не відбудеться зміна основних операцій, подій та умов.

35. Операція в іноземній валюті - це операція, яка визначається (чи потребує розрахунків) в іноземній валюті, включаючи операції, що виникають, коли суб'єкт господарювання: купує або продає товари чи послуги, ціна на які визначена в іноземній валюті; позичає або надає у борг кошти, якщо суми, які підлягають сплаті або отриманню, визначені в іноземній валюті, або іншим чином купує або ліквідує активи або бере на себе зобов'язання, визначені в іноземній валюті, чи погашає їх.

Операцію в іноземній валюті слід відображати після первісного визнання у функціональній валюті, застосовуючи до суми в іноземній валюті курс "spot" (валютний курс у разі негайної купівлі-продажу валюти) між функціональною валютою та іноземною валютою на дату операції.

Оцінка доводів учасників справи і висновків судів першої та апеляційної інстанції

36. Суд касаційної інстанції переглядає судові рішення в межах доводів та вимог касаційної скарги та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права (частина перша ст. 341 Кодексу адміністративного судочинства України).

37. Щодо висновків судів в частині відсутності реальних правових наслідків за господарськими операціями позивача з його контрагентами.

З цього приводу колегія суддів зазначає, що доводи касаційної скарги Офісу великих платників податків ДФС не містять інших обґрунтувань ніж ті, які були зазначені (наведені) в акті перевірки, запереченні на позовну заяву, апеляційній скарзі та з урахуванням яких суди попередніх інстанцій вже надавали оцінку встановленим обставинам справи.

У ході розгляду справи судами першої та апеляційної інстанції було надано належну оцінку доказам у їх сукупності з дотриманням норм статей 70-72, 86 Кодексу адміністративного судочинства України та іншим обставинам, що спростовують позицію контролюючого органу про порушення позивачем вимог податкового законодавства щодо формування об'єкту оподаткування податком на прибуток та податкового кредиту, за господарськими операціями, які на думку контролюючого органу були, фактично не відбувались та мають формальний характер. Зокрема, судами досліджено первинні документи, які згідно з п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України, є підставою для податкового обліку та які містять відомості, що у повній мірі відображають суть господарських операцій та підтверджують їх фактичне здійснення.

Посилання контролюючого органу на відсутність у позивача сертифікатів якості на товар, нарядів допусків, інструктажів з техніки безпеки, журналів реєстрації вступних інструктажів, журналів заїзду автотранспорту та техніки підрядних організацій, журналів реєстрації перепусток то суди правильно відхилили такі посилання, з огляду на те, що по - перше, вказані документи не є первинними документами в розумінні Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», по -друге, судами встановлено, що реєстром прийому - передачі документів до перевірки підтверджується надання відповідних документів (затверджені заявки на пропуски з відмітками про їх отримання, журналів перетину КПП автотранспортом, журналів реєстрації вступного інструктажу) контролюючому органу, що спростовує твердження про їх відсутність.

Не може бути також беззаперечним доказом безтоварності господарських операцій і відсутність документів на підтвердження якості придбаних Товариством у контрагентів товарів, оскільки такі документи не є документами на підставі яких формуються показники податкової та бухгалтерської звітності.

Колегія суддів зазначає, що контролюючим органом всупереч вимог Кодексу адміністративного судочинства України (в редакції на момент розгляду справи судами) не було доведено та надано належних доказів, які б свідчили, що наявні у позивача та контрагентів трудові ресурси та матеріально - технічне забезпечення були недостатніми для проведення відповідних видів господарської діяльності, обумовлених укладеними договорами з позивачем, як не було доведено та надано належних доказів, які б свідчили про наявність фактів, які встановлені судами, однак не були враховані під час прийняття рішень, та свідчили про протиправну поведінку контрагента та про обізнаність платника податків щодо такої та злагожденості дій між ними.

Також колегія суддів зазначає, що податкова інформацію, що наявна в інформаційно - аналітичних базах відносно контрагентів позивача по ланцюгах постачання, а також податкова інформація надана іншими контролюючими органами, носить виключно інформативний характер та не є належним доказом в розумінні процесуального Закону. Крім того, така інформація сама по собі не доводить наявності податкових правопорушень на які посилається контролюючий орган.

Судами попередніх інстанцій в повній мірі встановлено фактичні обставини справи, детально досліджено господарські операції позивача з контрагентами, за якими Товариством було сформовано об'єкт оподаткування податком на прибуток та податковий кредит, надано об'єктивний та обґрунтований їх аналіз з урахуванням доводів наведених контролюючим органом як в акті перевірки, запереченні на позовну заяву так і апеляційній скарзі, у зв'язку з чим, відсутні підстави вважати, що обставини справи встановлено не повно чи неправильно, а отже і наведені скаржником доводи в касаційній скарзі (аналогічні тим, що були зазначені в апеляційній скарзі) щодо цього не спростовують правильних по суті висновків судів попередніх інстанцій.

Таким чином висновки судів попередніх інстанцій в частині задоволення позовних вимог про скасування податкових повідомлень - рішень, що прийняті контролюючим органом з підстав відсутності реальних правових наслідків за господарськими операціями з рядом контрагентів, є правильними та обґрунтованими.

38. Колегія суддів також погоджується з висновком судів попередніх інстанцій про безпідставність тверджень контролюючого органу про неврахування у складі інших доходів за 2014 та 2015 роки безповоротної фінансової допомоги, на суму 120 000 грн та 290 656 грн відповідно, якою на думку контролюючого органу є суми по фіктивним операціям з реалізації двигунів на користь ТОВ «УКР ІНКОН» та ТОВ «ГРАНД ПРАЙС», оскільки, по - перше, судами встановлено, що фактично такі господарські операції відбулись, що підтверджено первинними документами, а по - друге, вказані операції не були безоплатними, оскільки договорами передбачена оплата, яка надійшла на рахунки позивача, як не мали такі операції і ознак безповоротної фінансової допомоги, що визначені пп. 14.1.257 п. 14.1 ст. Податкового кодексу України, з огляду на що, відсутні підстави вважати такі суми безповоротною фінансовою допомогою.

39. Правильними та обґрунтованими є також висновки судів попередніх інстанцій в частині скасування податкових повідомлень - рішень (№0000171400, №0000161400), що були прийняті Головного управління ДФС у Львівській області, та пов'язані з неподанням звітності та несплаті податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за 2015 рік, оскільки з урахуванням норми підпункту 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України, рішення місцевих рад, зокрема і Рішення Милятинської сільської ради

Буського району Львівської області від 23.01.2015 №519, стосовно податку на майно, відмінне від земельної ділянки, прийняті та опубліковані в 2015 році, не могли бути застосовані в 2015 році. Такі рішення могли передбачати плановим лише 2016 рік, і саме з цього періоду податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, міг вважатися встановленим місцевою радою, а відповідно саме з цього періоду і виник обов'язок з декларування та сплати зазначеного податку.

40. Відносно податкових повідомлень - рішень від 21.07.2017 № 0005894616 та №0005904616, якими визначено штрафи за несвоєчасну сплату рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України, то як встановлено судами позивачем своєчасно у визначені строки були сплачені щомісячні авансові платежі з рентної плати, зокрема позивачем перераховано до бюджету авансові платежі з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України за 4 квартал 2015 року платіжними дорученнями: 4500063070 від 29.10.2015 на суму 1 359,45 грн; 4500068344 від 27.11.2015 на суму 1 359,45 грн; 4500073985 від 28.12.2015 на суму 1 359,45 грн, що відповідає сумі грошового зобов'язання, визначеною позивачем в податковій декларації з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України за IV квартал 2015 у розмірі 4078,36 грн, за винятком суми 0,01 грн, яку також своєчасно 28.01.2016 було перераховано до бюджету, а отже контролюючим органом безпідставно застосований штраф за несвоєчасну сплату рентної плати.

Посилання контролюючого органу на те, що Товариством було порушено методологію заповнення податкової декларації з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом, а саме в Додатку 4 не було відображено розмір авансових внесків у рядку 6, не спростовує факту своєчасної сплати рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України, крім того в подальшому Товариством було виправлено допущену ним помилку шляхом подання 01.04.2016 уточнюючої декларації з рентної плати за IV квартал 2015.

41. Проте колегія суддів не погоджується з висновками судів в частині скасування податкового повідомлення - рішення від 21.07.2017 №0006044618, яким позивачу визначено штрафні санкції за необлікування готівкових коштів у повній сумі їх фактичних надходжень у Книзі обліку розрахункових операцій на підставі фіскальних звітних чеків РРО, а саме в розділі 2 "Облік руху готівки та сум розрахунків" Книги обліку розрахункових операцій відсутні записи за 3 дні.

Колегія суддів зазначає, у разі проведення готівкових розрахунків із застосуванням РРО оприбуткування готівки є сукупність таких дій: фіксація повної суми фактичних надходжень готівки у фіскальних звітних чеках РРО та відображення на їх підставі готівки у КОРО. Невиконання будь-якої з цих дій, зокрема і не проведення записів про готівкові надходження в КОРО на підставі наявних фіскальних звітних чеків РРО є порушенням порядку оприбуткування готівки, за яке встановлена відповідальність (абз. 3 п. 1 Указу № 436/95).

Таким чином враховуючи, що позивачем не було проведено записів в Книзі обліку розрахункових операцій, що фактично було встановлено судами попередніх інстанцій та не заперечувалось позивачем і в позовній заяві, колегія суддів приходять до висновку, що контролюючим органом правомірно застосовано до Товариства штрафні санкції, визначені податковим повідомленням - рішенням від 21.07.2017 №0006044618.

42. Також колегія суддів не погоджується з висновком судів попередніх інстанцій в частині того, що від'ємна курсова різниця, отримана в результаті дооцінки вираженого в іноземній валюті зобов'язання по виплаті дивідендів, виникає об'єктивно поза волею платника податків внаслідок макроекономічних процесів і зміни курсу гривні по відношенню до іноземної валюти та є витратами платника податків в результаті збільшення розміру його зобов'язання в гривневому еквіваленті.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судами згідно протоколів загальних зборів акціонерів Товариства були прийняті наступні рішення про виплату дивідендів у березні 2010 року за результатами діяльності Товариства за 2009 рік та нерозподіленого прибутку минулих років (протокол № 1 від 31.03.2010), у березні 2011 року за результатами діяльності Товариства за 2010 рік та нерозподіленого прибутку минулих років (протокол № 1 від 25.03.2011); у квітні 2012 року за результатами діяльності Товариства за 2011 рік та нерозподіленого прибутку минулих років (протокол № 1 від 19.04.2012), у квітні 2013 року за результатами діяльності Товариства за 2012 рік та нерозподіленого прибутку минулих років (протоколи № 1 від 18.04.2013, № 2 від 31.03.2014 та № 1 від 31.03.2015).

У всіх вказаних рішеннях чистий прибуток отриманий Товариством за відповідний рік та залишок нерозподіленого прибутку за минулі роки, які направляються на виплату дивідендів акціонерам Товариства визначений виключно в національній валюті - гривні, яка є функціональною валютою позивача, що останнім не заперечується.

Також судами встановлено, що загальними зборами затверджено порядок виплати дивідендів акціонерам:

- юридичним та фізичним особам, що є резидентами України, дивіденди виплачуються в національній грошовій одиниці - гривні шляхом перерахування на поточні рахунки, відкриті в банках України, пропорційно їх частці у статутному капіталі на дату складення переліку;

- юридичним та фізичним особам, що є нерезидентами України, дивіденди виплачуються або в національній грошовій одиниці - гривні на інвестиційні рахунки в уповноважених банках України або в іноземній валюті (долари США, євро) на інвестиційні рахунки в уповноважених банках України за офіційним курсом Національного банку України на дату прийняття рішення про виплату дивідендів пропорційно їх частці у статутному капіталі на дату складення переліку. Таким чином, зобов'язання з виплати дивідендів акціонерам - нерезидентам обліковуються в бухгалтерському обліку в іноземній валюті.

Таким чином, згідно вказаного порядку акціонерам Товариства нерезидентам передбачена виплата зокрема і в іноземній валюті (долари США, євро) за офіційним курсом Національного банку України на дату прийняття рішення про виплату дивідендів.

На підставі вказаного, а також враховуючи те, що позивач складав фінансову звітність відповідно до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, відповідно до ст. 12-1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», суди попередніх інстанцій і дійшли висновку, що відповідні курсові різниці визнаються у прибутку або збитку в тому періоді, в якому вони виникли відповідно до пунктів 28-29 МСБО 21.

Проте такий висновок не відповідає положенням законодавства, що регулює спірні правовідносини.

Згідно частини першої ст. 12-1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» для складання фінансової звітності застосовуються міжнародні стандарти, якщо вони не суперечать цьому Закону та офіційно оприлюднені на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Суб'єкт господарювання може здійснювати зовнішню діяльність двома шляхами - проводячи операції в іноземній валюті або маючи закордонні господарські одиниці. Крім того, суб'єкт господарювання може подавати свою фінансову звітність в іноземній валюті. Мета цього Стандарту (МСБО 21 Вплив змін валютних курсів) - встановити, як включати операції в іноземній валюті і закордонні господарські одиниці у фінансову звітність суб'єкта господарювання та як переводити фінансову звітність у валюту подання.

Цей Стандарт (МСБО 21 Вплив змін валютних курсів) слід застосовувати: в обліку операцій та залишків в іноземних валютах, за винятком операцій з тими похідними інструментами та залишків за ними, на які поширюється сфера застосування МСФЗ 9 "Фінансові інструменти"; при переведенні результатів та фінансового стану закордонних господарських одиниць, включених до фінансової звітності суб'єкта господарювання шляхом консолідації, пропорційної консолідації або методом участі в капіталі; при переведенні результатів та фінансового стану суб'єкта господарювання у валюту подання.

Таким чином вказаний стандарт застосовуються, зокрема, з метою обліку операцій та залишків в іноземних валютах або при переведенні результатів та фінансового стану суб'єкта господарювання у валюту подання.

Як вбачається зі змісту всіх вище зазначених рішень загальних зборів акціонерів Товариства, чистий прибуток отриманий Товариством за відповідний рік та залишок нерозподіленого прибутку за минулі роки, які направляються на виплату дивідендів акціонерам Товариства визначений виключно в національній валюті - гривні, яка є функціональною валютою позивача, що останнім не спростовується.

Після визначення функціональної валюти її не змінюють, якщо не відбудеться зміна цих основних операцій, подій та умов (п. 13 МСБО 21).

Таким чином, оскільки зобов'язання з виплати дивідендів визначено в функціональній валюті (гривні) то такі не можуть бути віднесені до операцій в іноземній валюті.

Крім того, як вбачається з рішень загальних зборів Товариства стосовно порядку виплати дивідендів акціонерам - нерезидентам, такі виплати можуть здійснюватись зокрема і в іноземній валюті за курсом НБУ на дату прийняття рішення про виплату дивідендів, проте такий визначений порядок суперечить чинному законодавству України, оскільки порушує принцип нарахування однакового розміру дивідендів за акціями одного типу та класу, порушує порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті.

Статтею 533 Цивільного кодексу України визначено, що грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях, якщо у зобов'язанні визначено грошовий еквівалент в іноземній валюті, сума, що підлягає сплаті у гривнях, визначається за офіційним курсом відповідної валюти на день платежу, якщо інший порядок її визначення не встановлений договором або законом чи іншим нормативно-правовим актом.

В контексті наведеного слід зазначити, що рішення загальних зборів Товариства не є договором, законом, або іншим нормативно - правовим актом, а отже таке не може змінювати визначений порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті.

Також пункт 21 МСБО 21 прямо встановлює, що операцію в іноземній валюті слід відображати після первісного визнання у функціональній валюті, застосовуючи до суми в іноземній валюті курс "спот" (курс у разі негайної купівлі-продажу валюти) між функціональною валютою та іноземною валютою на дату операції, а не на дату прийняття рішення загальними зборами про здійснення виплати дивідендів.

Таким чином, колегія суддів у спірних правовідносинах приходять до висновку, що оскільки, офіційною валютою України є гривня, функціональною валютою позивача є також гривня, розмір нарахованих дивідендів первісно визначався у гривні (рішення зборів), облік заборгованості за дивідендами мав здійснюватись також у гривні, а отже за таких обставин правомірним є порядок виплати дивідендів нерезидентам в іноземній валюті - за курсом придбання валюти на день здійснення платежу.

Надлишкові витрати, пов'язані з курсовими різницями у зв'язку з рішенням Товариства, не можуть бути покладені (здійснені) на інших акціонерів (за їх рахунок) та не можуть бути віднесені на витрати, що призводить до зменшення оподаткованого фінансового результату діяльності господарюючого суб'єкту.

З огляду на вказане, колегія суддів приходять до висновку про неправильне застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального права в цій частині, що призвело до безпідставного скасування податкового повідомлення - рішення від 21.07.2017 №0005804617 в частині збільшення суми грошового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств за податковими зобов'язаннями на суму 470 179,00 грн та за штрафними (фінансовими) санкціями на суму 124 380,00 грн, що було прийнято контролюючим органом у відповідності до вимог норм податкового законодавства.

Висновки за результатами розгляду касаційної скарги

43. Судами попередніх інстанцій в повній мірі встановлено фактичні обставини справи.

44. Переглянувши судові рішення в межах касаційних скарг, перевіrivши повноту встановлення судом фактичних обставин справи та правильність застосування судами норм матеріального права, Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, враховуючи норми законодавства, що регулює спірні правовідносини, дійшов висновку, що при ухваленні оскаржуваних судових рішень, суди першої та апеляційної інстанцій допустили неправильне застосування норм матеріального права в частині спірних правовідносин, а тому касаційна скарга Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби підлягає частковому задоволенню.

Натомість касаційну скаргу Головного управління ДФС у Львівській області на постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 у справі №804/6909/17 в частині визнання протиправними та скасування податкових повідомлень рішень від 24.07.2017 № 0000171400 та № 0000161400 залишити без змін.

45. Відповідно до п. 3 частини першої ст. 349 Кодексу адміністративного судочинства України суд касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги має право скасувати судові рішення судів першої та (або) апеляційної інстанцій повністю або частково і ухвалити нове рішення у відповідній частині або змінити рішення, не передаючи справи на новий розгляд.

46. Підставами для скасування судових рішень повністю або частково і ухвалення нового рішення або зміни рішення у відповідній частині є неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права (частина перша ст. 351 Кодексу адміністративного судочинства України). Неправильним застосуванням норм матеріального права вважається: неправильне тлумачення закону або застосування закону, який не підлягає застосуванню, або незастосування закону, який підлягав застосуванню (частина третя ст. 351 Кодексу адміністративного судочинства України).

Керуючись статтями 341, 344, 349, 351, 355, 356, 359 Кодексу адміністративного судочинства України, Суд,

ПОСТАНОВИ В:

Касаційну скаргу Головного управління ДФС у Львівській області залишити без задоволення, а постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 у справі №804/6909/17 в частині визнання протиправними та скасування податкових повідомлень рішень від 24.07.2017 № 0000171400 та № 0000161400 залишити без змін.

Касаційну скаргу Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби задовольнити частково.

Постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 у справі №804/6909/17 щодо визнання протиправними та скасування податкових повідомлень - рішень від 21.07.2017 № 0006044618 та від 21.07.2017 №0005804617 в частині збільшення суми грошового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств за податковими зобов'язаннями на суму 470 179,00 грн та за штрафними (фінансовими) санкціями на суму 124 380,00 грн скасувати та в цій частині прийняти нове рішення про відмову у задоволенні позовних вимог Приватного акціонерного товариства "Північний гірничо-збагачувальний комбінат".

Постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.12.2017 та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 22.05.2018 у справі №804/6909/17 в частині визнання протиправними та скасування податкових повідомлень - рішень від 21.07.2017 № 0004784617, № 0004804617, №0004834617, №0005904616, № 0005894616 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з дати її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Постанову в повному обсязі складено 22.04.2019.

Судді Верховного Суду

І.Я.Олендер

І.А. Гончарова Р.Ф. Ханова